

**NATIONELL STRATEGI
FÖR HÅLLBARA VERKSAMHETSPROGRAM FÖR
PRODUCENTORGANISATIONER INOM
SEKTORN FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER**

NATIONELL STRATEGI FÖR HÅLLBARA VERKSAMHETSPROGRAM FÖR PRODUCENTORGANISATIONER INOM SEKTORN FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 992/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 891/2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller de påföljder som tillämpas i nämnda områden och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 (nedan delegerade förordningen), artikel 27

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 892/2017 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (nedan genomförandeförordning), artikel 2 samt bilaga I

1. Den nationella strategins giltighetstid

Strategin gäller från 2017 till utgången av 2023. Giltighetstiden för strategin kan vid behov förlängas genom ett separat beslut.

Det ska noteras att alla hänvisningarna till lagstiftningen hänför sig till den gällande lagstiftningen. Om lagstiftningen ändras, ska alltid den vid respektive tidpunkt gällande lagstiftningen följas.

2. Analys av starka och svaga sidor samt utvecklingspotentialen, den strategi som valts utifrån dem och en motivering av valet av prioriteringar

2.1. Analys av läget

2.1.1. Allmänt om Finland

Finland är Europeiska unionens nordligaste land och också det mest landsbygdspräglade EU-landet. På grund av naturförhållandena, de långa avstånden och det avlägsna läget avviker förhållandena i många avseenden från genomsnittsmedborgarens levnadsförhållanden i Europeiska unionen.

Finlands totala areal är 338 432 km². Av landarealen är 77 % täckt av skog medan 10 % upptas av annan mark. Områdena utanför skogarna, åkrarna, bosättningen, vägarna och vattnen består närmast av trädlösa myrar och klippterräng. Den byggda miljön i Finland är inte stor (ca 3 % av totalarealen).

Det finns omkring 5,5 miljoner invånare i Finland. Landet är mycket glesbefolkat; i medeltal är befolkningstätheten 17,9 invånare/km². Över 80 % av landarealen och framför allt landets östra och norra delar är obebodda eller mycket gles befolkade. I Lappland är befolkningstätheten 2 och i Kajanaland 3,8 invånare/km², i Nyland emellertid 174 invånare/km². Det till Finland hörande självstyrande landskapet Åland med sina omkring 6 500 öar och skär har en yta av 1 527 km² och ca 29 000 invånare.

Vegetationsperioden är 160-180 dagar lång i Södra Finland och 110-150 dagar lång i Norra Finland. Växtförhållandena förbättras av Golfströmmen i Atlanten och de milda vindar som blåser från sydväst. På grund av dem är temperaturen i Finland ca 3-4° C högre än den brukar vara på samma breddgrader. Temperaturen varierar i allmänhet mellan +30 och -30 °C årligen.

Klimatet i Finland karakteriseras av långa, kalla och mörka vintrar, vilket medför att vegetationsperioden är kort. Detta försämrar på ett avgörande sätt både frilands- och växthusodlingens konkurrenskraft. I Finland börjar vegetationsperioden flera veckor senare och upphör betydligt tidigare än i Mellan- och Sydeuropa. Därför är skörden per odlingsareal mindre i Finland än i andra europeiska länder och kostnaderna per producerad enhet är höga. Av klimatrelaterade orsaker måste växthus- och lagerkonstruktionerna vara hållfasta (värmeanordningar, värmeisolering, förmåga att klara av att bära upp snötäcket), vilket leder till högre byggkostnader. Energikostnaderna för produktionen, framför allt vid växthusodling, är betydligt högre än kostnaderna för motsvarande odling i Mellaneuropa.

Vår- och höstarbetet ute på åkrarna ska klaras av snabbt på grund av klimatet. Nästan alla växtarter sås på våren, vilket leder till en intensiv arbetstopp. På lerjordarna i södra Finland måste vårbruket gå snabbt för att vårfukten inte ska gå förlorad. På hösten gäller det att hinna skörda under de fåtaliga uppehållsdagarna. Detta kräver en effektiv maskinkapacitet och ökar kostnaderna. På grund av den korta vegetationsperioden är det i Finland just inte möjligt att odla krävande och högavkastande arter eller sorter.

I Finland innebär lagringsbehovet i samband med frilandsodling av grönsaker ett särskilt problem. I många länder sker lagring enbart därför att man vill jämna ut utbudet, medan man i Finland måste lagra produkterna av klimatrelaterade orsaker. Skördesäsongen är relativt kort i Finland eftersom skörden måste bärgas innan marken fryser och snön faller. Lagringstiden är lång för många produkter och lagren måste hålla hög teknisk standard, vilket medför höga byggkostnader. Lagren måste också ofta värmas upp. Svinnet till följd av den långa lagringsperioden minskar den säljbara skörden.

2.1.2. Miljöns tillstånd

Vattenresurser

Insjöarna omfattar 33 500 km², vilket är ca 10 % av Finlands totalyta. Det finns nästan 200 000 sjöar och tjärnar som är mer än 5 ar stora. Omkring 56 000 av dem är över en hektar stora.

Enligt 2013 års ekologiska klassificering av ytvattnen håller 85 % av arealen för Finlands sjöar och 65 % av älvarna och floderna en utmärkt eller god kvalitet. Endast en fjärdedel av kustvattnen håller en utmärkt eller god kvalitet. Vattenkvaliteten i åarna och älvarna är sämre än i insjöarna. Vattenföringen i många åar och älvar är mycket svag, varför de är väldigt känsliga för effekterna av näringsbelastningen. Vattenstatusen påverkas inte bara av belastningen utan också av variationer i väderförhållandena och vattenmängderna. Om sjöarna fryser till tidigt och vattenståndet under isen är lågt om vintern uppstår tidvis syreunderskott. På grund av den rikliga mängden blågrönalger under de senaste åren har man inte kunnat använda vattendrag för rekreation eller som vattentag. Det har också påverkat fisket.

Klimat

Utsläppskällor för växthusgaser i jordbruksjord är odling av mineraljordar och organiska jordar samt kalkning. Det har uppskattats att ungefär en tredjedel av de nuvarande jordbruksutsläppen i Finland härrör från organisk odlingsjord.

Trädgårdsproduktion och miljö

Den finländska trädgårdsproduktionen vilar på ett stadigt ekologiskt och etiskt fundament som bygger på familjeodlingar. Produktionen sker på flera områden som är utspridda över landet och produktionsenheterna är små i förhållande till de stora odlingarna i Europa. De miljörisker som sammanhänger med dessa stora, specialiserade odlingar är inget problem i Finland.

Många av de mindre trädgårdsföretagen säljer sina produkter inom närområdet, vilket innebär korta transporter. Största delen av trädgårdsprodukterna går dock till tätorterna, där majoriteten av befolkningen bor och där butikerna är många. Detta har förlängt transportsträckorna och medfört extra kostnader för de finländska producenterna samt ytterligare belastning på miljön.

Källa: Ekologisk klassificering av ytvattnen 2013 Finlands miljöcentral SYKE, NTM-centralerna och Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet VFFI

2.1.3. Nuläget för trädgårdsnäringen i Finland

Externa förändringsfaktorer påverkar starkt verksamheten och utvecklingsbehoven inom trädgårdsbranschen med tanke på såväl rådgivning som forskning. Vissa förändringsfaktorer kan förutses, vissa är svåra att förutsäga och vissa är fullständigt omöjliga att förutsäga. Goda färdigheter och ett nätverk av specialister hjälper branschen att klara av även överraskande förändringar. Handeln har en betydande förhandlingsposition i Finland till följd av att detaljhandeln och partihandeln är så koncentrerade. Därför kommer kraven på produktionen i fråga om pris, kvalitet, produktionsmetoder och utbud sannolikt att skärpas ytterligare i framtiden. Globalisering och ökad import har lett till ökad konkurrens.

I Finland finns det ca 2,3 miljoner hektar jordbruksmark. Av arealen används ca 1 %, dvs. 16 000 hektar, för trädgårdsproduktion men produktionens betydelse ökar. Utvecklingen har gynnats av att de finländska konsumenterna vill ha inhemska produkter. I Finland utgjorde andelen livsmedel och alkoholfria drycker 12,8 % av hushållens konsumtionsutgifter år 2013. Andelen har minskat när levnadsstandarden har förbättrats och Finland har landat på samma nivå som de gamla EU-länderna.

Antalet trädgårdsföretag och odlingsarealen har minskat under Finlands EU-medlemskap. Arealen har minskat mindre i förhållande till antalet företag och därför har den genomsnittliga odlingsarealen per företag ökat. Trädgårdsproduktionens andel av de totala intäkterna av växtodling är ca 45 %, dvs. 581 miljoner euro. Frilands- och växthusgrönsaker upptar 65 % av den marknadsmässiga trädgårdsproduktionen. Bärproduktionens andel av trädgårdsproduktionen till marknadspris är i sin tur ca 13 % och växthusprydnadsväxternas andel ca 16 %.

Betydelsen av produktionsstöd är mindre inom trädgårdsproduktionen än inom den övriga jordbruksproduktionen och den sysselsätter nästan 100-faldigt jämfört med motsvarande jordbruksareal. Trädgårdsproduktionens sysselsättande effekt är av stor betydelse i hela landet eftersom arbetsplatserna inom branschen är fördelade runtom i Finland och förbättrar på så sätt sysselsättningen och näringslivet på små orter. Gårdarnas lönsamhet är av väsentlig betydelse för såväl jordbrukets som trädgårdsodlingens sysselsättande effekt. År 2013 uppvisade hela 28 % av jordbruks- och trädgårdsgårdarna en negativ lönsamhetskoefficient, dvs. att odlarfamiljerna inte fick lön för sitt arbete. Trädgårdsföretagarnas medelålder stiger, liksom medelåldern bland jordbruksföretagarna i allmänhet. Enligt lantbruksräkningen 2010 är odlarnas medelålder ca 51 år. De odlare som driver växthusproduktion och frilandsodling är de äldsta bland alla jordbrukare. Av odlarna på trädgårdsodlingsgårdarna är 77 % över 45 år gamla.

Konsumtionen av ätbara trädgårdsprodukter i Finland under åren 2014 och 2006, kg/person/år/person

	2014	2006
potatis, färsk	62,3	61,1
färska grönsaker	65,3	53,3
konserverade grönsaker	*9,8	12,0
citrusfrukter	13,2	12,7
andra färska frukter	41,0	33,9
bär	15,6	14,2

Källa: Naturresursinstitutet Näringsbalans, Jordbruksstatistisk årsbok 2007, * data från 2012
Förändringar i konsumtionen av livsmedel 2006–2012

Den inhemska produktionens andel

Växthusproduktion ¹		Frilandsproduktion	
Tomat	58 % ¹	Morot ²	92 %
Gurka	74 % ¹	Blomkål ²	82 %
Trädgårdssallad	30 %	Lök ²	92 %
Krukgrönsaker	nästan: 100 % ¹	Jordgubbar	70 %
		Hallon	19 %
		Äpplen	9 %

Källa: ¹Handelsträdgårdsförbundet, ² Matinformation
Siffrorna är från 2013. Köksträdgårdsskörden ingår inte i siffrorna.

Odlingsarealer och antalet företag

	odlingsareal, ha			antal företag			odlingsareal, ha/företag		
	2014	2007	förändring	2014	2007	förändring	2014	2007	förändring
Trädgårdsproduktion	16456	16684	-1,4 %	*3543	5245	-32 %	4,6 ha	3,2 ha	43,8 %
- på friland	16052	16229	-1,1 %	*2768	4123	-32,9 %	5,8 ha	3,9 ha	48,7 %
grönsaker	9142	8459	+8,1 %	*1408	1927	-26,9 %	6,5 ha	4,4 ha	47,7 %
bär	5794	6517	-11,1 %	*1619	2454	-34 %	3,6 ha	2,7 ha	33,3 %
äpplen	*669	649	+3,1 %	*353	383	-7,8 %	1,9 ha	1,7 ha	11,8 %
- i växthus	404	455	-11,5 %	*1190	1918	-38 %	3395 m ²	2374 m²	43 %
grönsaker	220	272	-19,1 %	*565	1020	-44,6 %	3894 m ²	2667 m²	46 %

Källa: TIKE/Trädgårdsföretagsregistret

Källa: e-bok över livsmedels- och naturresursstatistiken 2015: *Naturresursinstitutet Luke: Trädgårdsstatistiken 2014

Frilandsodlingens fördelning enligt arbetskrafts- och näringscentral

Sammanlagt: 15 729 ha, 2 995 st.

Innehåller produktionen av

- grönsaker
- bär
- frukt
- plantskoleväxter
- snittblommor
- snittgrönt på friland

Frilandsodlingens andel av den totala mängden Frilandsodlingens andel av den totala arealen

Egentliga Finland	31,8 %	Egentliga Finland	22,1 %
Nyland	20,9 %	Satakunta	14,1 %
Tavastland	10,5 %	Norra Savolax	10,6 %

Källa: Trädgårdsstatistiken 2013

Växthusodlingsarealens fördelning enligt arbetskrafts- och näringscentral

Sammanlagt: 392 ha, 1 325 st.

Innehåller produktionen av

- grönsaker
- prydnadsväxter
- plantor och sticklingar
- bär

i växthus

Andelen växthusföretag av den totala mängden

Egentliga Finland	23 %
Österbotten	21,1 %
Nyland	9,1 %

Växthusföretagens andel av den totala arealen

Österbotten	29,2 %
Egentliga Finland	24,6 %
Satakunta	7,0 %

Källa: Trädgårdsstatistiken 2013

Keskeisten puutarhatuotteiden arvonlisäveroton tuottajahinta vuosina 2008–2014, €/kg.							
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
<i>Kasvihuonetuotanto</i>							
Ruusu (€/kpl)	0,47	0,46	0,47	0,45	0,45	0,48	0,61
Tomaatti	1,40	1,32	1,58	1,50	1,74	1,77	1,69
Kurkku	1,21	1,21	1,27	1,26	1,40	1,49	1,38
<i>Avomaatuotanto</i>							
Keräkaali	0,56	0,42	0,49	0,48	0,52	0,65	0,62
Sipuli	0,48	0,43	0,56	0,57	0,56	0,69	0,65
Porkkana	0,48	0,47	0,49	0,56	0,64	0,72	0,62
Mansikka	3,90	3,52	3,24	3,58	3,49	3,56	4,43
Omena	1,28	1,20	1,48	1,59	1,57	1,66	1,60

Lähteet: Kasvistieto Oy, Kauppapuutarhaliitto ry.

Källa: Suomen maatalous ja maaseutuelinkeinot 2015

Produktionens utveckling

	Totalproduktion, milj.kg			Produktion, tn/företag		
	2014	2007	förändring	2014	2007	förändring
Frilandsgrönsaker	186	172,8	7,6 %	*131,8	89,8	46,1 %
Bär	16	12,3	30,1 %	*9,6	5,0	92,5 %
Äpplen	5,2	3,5	48,6 %	*14,8	9,1	62,6 %
Växthusgrönsaker (exkl. krukgrönsaker)	83,1	71,0	17 %	*146,9	69,6	110,3 %
	Totalproduktion, milj.st.			Produktion, milj.st./företag		
Krukgrönsaker	108,1	68,4	58 %	1,3	0,9	44,4 %

Källa: Källa: Luke Trädgårdsstatistiken 2014, *Suomen maatalous ja maaseutuelinkeinot 2015
TIKE/Trädgårdsföretagsregistret

Utveckling av producentorganisationssystemet i Finland

Producentorganisationerna hjälper sina medlemmar att planera produktionen, marknadsföra sina produkter och utveckla odlingsmetoderna. Organisationernas huvudsakliga uppgift är att sälja de egna medlemmarnas produkter till marknaden och stärka producenternas ställning på marknaden. Vidare bistår producentorganisationerna i planering av produktionen, nedskärning av produktionskostnaderna och utveckling av miljövänliga produktionsmetoder.

De producentorganisationer som producenterna bildar inom sektorn för frukt och grönsaker drivs i andelslags- eller aktiebolagsform. För att kunna bilda en producentorganisation förutsätts att antalet producentmedlemmar som driver produktion inom frukt- och grönsaksbranschen är minst fem. Värdet av den saluförda produktionen, dvs. försäljningen av produkter som kan godkännas, ska vara minst 500 000 euro per år. För investeringar och utvecklingsåtgärder som ingår i en producentorganisationens verksamhetsprogram är det möjligt att ansöka om stöd som kan uppgå till 50 procent av verksamhetsprogrammets faktiska kostnader.

Andelen av producentorganisationernas saluförda produktion upptar ungefär en femtedel av den totala produktionens värde, trots att det i dag finns endast tre producentorganisationer med ett åtgärdsprogram. Två av dessa producentorganisationer är ett andelslag och en är ett aktiebolag. Det finns totalt 1700 producentorganisationer i EU-området.

Medlemmarna i de största producentorganisationerna har ökat marknadsandelen och omsättningen samt utvecklat produkterna och produktionslokalerna samt förbättrat sitt miljöansvar. Producentorganisationerna utnyttjar effektivt fondstödet och stärker samtidigt betydligt organisationens och medlemsproducenternas konkurrenskraft. Genom att harmonisera verksamhetsmodeller och gallra bort överlappningar sparar man kostnader och effektiviserar verksamheten. Finlands största producentorganisation har cirka 70 producentmedlemmar.

De produkter som producentorganisationerna i dag odlar mest är tomat, gurka, paprika, lökar, äpple, kål, sallat, morot, kålrot, jordgubbar och hallon.

Under verksamhetsprogramåren har fondstöd betalats som följer (siffrorna beskriver de stödbelopp som utbetalats på basis av utfallet under genomförandeåret, inte summor som utbetalats per kalenderår):

år	euro
2008	1 147 150
2009	1 267 870
2010	1 088 277
2011	1 205 906
2012	1 960 646
2013	1 437 244
2014	2 262 562

2015 2 356 375

Det finns många orsaker till varför det inte finns fler produktionsorganisationer i Finland.

Historiska orsaker:

- Förhållandena på grönsaksmarknaden i Finland gynnade länge ensamföretagande och affärerna gick bra fast man sålde ensam. Läget förändrades dock snabbt på 2000-talet när centralaffärerna koncentrerade upphandlingarna.
- I Finland har inte funnits någon sådan export av trädgårdsprodukter skulle ha ökat behovet av marknadsföringssamarbete.
- Många företagare kommer fortfarande ihåg vissa tidigare misslyckade försök med producentsammanslutningar. Avundsjuka och "ingenting lönar sig"-mentaliteten bromsar samarbetsförsöken.

Geografiska orsaker:

- De naturliga förutsättningarna för marknadsföringssamarbete är begränsade i Finland. Avstånden mellan producenterna är allmänt taget långa. Betydelsen av de långa avstånden framhävs bl.a. av den orsaken att det tar tid att vinna förtroende och ofta förhåller man sig rent av misstänksamt till samarbete. Att få igång och utveckla samarbete kräver intensiv växelverkan som i praktiken försvåras av de långa avstånden. Producentorganisationer har i första hand uppkommit på områden där det finns många mindre gårdar relativt nära varandra och där det inte finns några kunder i närheten.

Administrativa och företagsstrukturella orsaker:

- I Finland finns tiotals förpackningsföretag i aktiebolagsform som är t.ex. familjeägda och av vilka ytterst få ens i teorin förmår anpassa sig till produktionsorganisationssystemets stränga krav. Praktiska tröskelfrågor är särskilt producentorganisationssystemets rösträttsbegränsningar samt samordning av aktiebolagets delägare och systemets medlemskrav. Producentorganisationssystemet med sin icke etablerade, osmidiga och svårbegripliga regler har inte varit tillräckligt lockande.
- Systemets allmänna kostnader och arbetsbörda belastar de små producentorganisationerna orimligt som saknar resurser för att planera, genomföra och följa upp verksamhetsprogrammet.
- Strategisk planering kan i vissa företag upplevas som oöverkomligt svårt och främmande.
- Det är en utmanande uppgift att i praktiken tillämpa verksamhetsprogrammet på den snabbt föränderliga marknaden.

Läget inom de olika produktionsgrenarna

Frilandsgrönsaker och svamp

Frilandsgrönsaker är när man tänker på såväl skördemängderna som värdet den viktigaste produktionsinriktningen inom trädgårdsodlingen i Finland. År 2014 odlades frilandsgrönsaker på en sammanlagt ca 9 142 hektar stort område. Antalet företag var ca 1 408. Den totala produktionen uppgår till cirka 186 miljoner kilo per år. Produktionsarealerna och -mängderna av

frilandsgrönsaker har ökat en aning trots att antalet företag har minskat. Den inhemska efterfrågan har bidragit till utvecklingen av frilandsproduktionen.

Mätt enligt arealen är trädgårdsärt den överlägset mest odlade grönsaken. Om man ser på skördemängden är däremot morot den viktigaste grönsaken. Andra viktiga grönsaker är matlök samt huvudkål. Trädgårdsbranschens totala areal är cirka 1 procent av hela jordbrukets åkerareal, men värdet av trädgårdsproduktionen är tiofaldig i proportion till arealen. Antalet trädgårdsgårdar har minskat och de har blivit större för att den inhemska produktionen ska ha en möjlighet att vara ekonomiskt konkurrenskraftig jämfört med den globalt allt mer koncentrerade produktionen. Odlingsarealen för industrins kontraktproduktion är i dag cirka en femtedel av den totala arealen för frilandsgrönsaker. De viktigaste avtalsgrönsakerna för industrin är trädgårdsärt, morot och rödbeta.

Odlingarna tillförs ständigt nya växtarter och sorter, bland annat specialsallader och färgvarianter av t.ex. blomkål och morot. Det målmedvetna utvecklingsarbetet inom örtodling har gett växter och odlingsmetoder som lämpar sig för våra förhållanden och därmed skapat en bas för företagsmässig odling. Trots att man sannolikt inte kommer att se några större förändringar i huvudsortimentet av kulturväxter, har specialprodukterna stor betydelse för en del av företagen. Över hälften av skörden består dock fortfarande av rotsaker.

Producentpriserna för frilandsträdgårdsprodukter och även produktionsmängderna karakteriseras av kraftig säsongsbetonad och årlig variation. Under den huvudsakliga skördesäsongen, då utbudet är stort, är priset i allmänhet som lägst. Då utbudet av produkter som kan lagras minskar under lagringsperioden, stiger priserna. Finland ligger i täten för odlingsteknikutvecklingen. Att hålla kvar detta överläge är viktigt även med tanke på framtida konkurrenskraft och självförsörjning. Vid produktkvaliteten och produktionens miljövänlighet har också fästts större vikt än tidigare. De investeringar som gäller produktionstekniken och iordningställandet av produkterna är viktiga med tanke på den fortsatta produktionen.

En stor del av grönsaksprodukterna säljs av producenterna direkt till parti- eller detaljhandeln. De små enheterna levererar främst till närmarknaden, medan de större säljer sina produkter till partihandeln. Under senare år har man grundat några odlarägda packeri- och marknadsföringsföretag som marknadsför och säljer ägnas produkter.

I Finland odlas champinjon, shiitake och ostronmussling. Svampodlingen hör till de produktionssegment inom trädgårdsbranschen som har vuxit snabbast under det senaste decenniet. Tillväxten började emellertid minska år 2011. Speciellt produktionen av shiitakesvamp minskade med 72,7 procent mellan åren 2014 och 2013 trots att det finns en kontinuerlig efterfrågan på exportmarknaden (källa: Naturresursinstitutet: Trädgårdsstatistiken 2014).

Bär och frukt

En cirka tredjedel av trädgårdsföretagen i Finland är bärodlingar. En femtedel av hela odlingsarealen för bär ligger i Norra Savolax, av jordgubbsarealen till och med en fjärdedel. Importen av färska jordgubbar, speciellt utanför vår egen skördesäsong, har ökat. Även industrin importerar en stor del av råvaran. Odlingsarealen för frilandsodling av bär var cirka 5 798 hektar år 2014 och växthusproduktionsarealen igen 38 754 m². Arealen som används för odling av bär på

friland har under EU-medlemskapet minskat, men skörden har, med undantag av en nedgång under några år, ökat.

Produktionen av frukt är främst äppelproduktion. Produktionsarealen är cirka 669 hektar. Äppelodling har småningom spritt sig från de traditionella skärgårds- och kustområdena även till andra delar av södra Finland. Päron, plommon och körsbär odlas i södra Finland, men de har en mycket liten kommersiell betydelse.

Det överlägset mest odlade bäret är jordgubbe som odlas på ca 3 298 hektar. Andra huvudprodukter är svarta och gröna vinbär samt hallon och åkerbärshallon. Odlingens arealen för jordgubbar upptar 56,4 %, hallon 6,8 % och vinbär 29,7 % av hela arealen för bärodling, då andelen övriga bär är 7 %. Hallonproduktionen ökar, medan det viktigaste industriella avtalsbäret är svarta vinbär. Produktionen av röda och vita vinbär, krusbär, havtorn, amerikanskt blåbär och bäraronia är relativt liten.

Syftet är att utveckla fleråriga bärsorter som lämpar sig för förhållandena och ger god skörd av hög kvalitet. Målet är att förbättra skördens säkerhet, mängd och kvalitet. Till de särskilda målen för förädling av jordgubbssorter hör vinter- och sjukdomstålighet.

En ny odlingstekning som man som bäst undersöker är säsonghus, dvs. odlingstunnlar. De möjligheter som tunnarna ger är olika odlingssätt, biologiskt växtskydd och bättre bärkvalitet. Ett ytterligare mål är att utveckla lagring och förlänga säsongen. Även en mekanisering av bärgroningen av skörden undersöks. Man hoppas att de nya produktionsmetoderna ska öka den högklassiga bärsköörden som lämpar sig för detaljförsäljning. Klimatförändringen och importen av plantmaterial som blir allt vanligare ökar risken för sjukdomar och skadegörare inom bärodlingen. Med hjälp av naturliga mikrober försöker man förbättra bärens resistens mot svampsjukdomar.

Växthusproduktion

År 2014 odlade 565 företag växthusgrönsaker på en areal av 220 hektar. Utöver detta producerades krukgrönsaker på ett område av 33 hektar. Företagen har ökat i storlek, men antalet producenter har minskat på grund av att många producenter har gått i pension.

Odlingen av tomat och gurka upptog 74 % av hela odlingens arealen för växthusgrönsaker. Den totala produktionen av växthusgrönsaker var nästan 83 milj. kg, av vilket 48 % var tomater och 46 % gurka. Skördarna av specialtomater är mindre än av vanliga växthustomater, men producentpriset är högre. Den vanligaste specialtomaten är körsbärstomaten.

Växthusproduktionen har blivit effektivare bl.a. på grund av extra belysning, vilket har ökat åretruntodlingen. En tredjedel av produktionsarealen för såväl tomat som gurka odlas året runt och i stort sett hela odlingens arealen för odling av krukgrönsaker används för åretruntodling.

Efterfrågan har lett till ökad växthusproduktion av framför allt gurka, krukgrönsaker och paprika. Den ökade konsumtionen av gurka beror på att den inhemska produktionen har ökat vintertid. Produktionen av krukgrönsaker har flerdubblats i Finland under EU-medlemskapet. En automatisering och effektivisering av produktionen har också bidragit till denna utveckling. År

2014 producerades en rekordmängd kruksallad, 85 miljoner krukor. Största delen av salladen som odlas i odlingskruka säljs i dag klippt, utan kruka.

Växthusföretagen har försökt minska energiförbrukningen av såväl ekonomiska som miljörelaterade orsaker. Förbrukningen av energi i växthus har minskat, även om produktionen av växthusgrönsaker har ökat. Tung brännolja har ersatts med fasta torv-, trä- och åkerbaserade bränslen och en tredjedel av värmen alstras med flis. LED-lampor hoppas man att i framtiden ska ytterligare öka energieffektiviteten och hållbarheten.

Källa: Naturresursinstitutet: Trädgårdsstatistiken 2014, Naturresursinstitutet: Trädgårdsstatistiken 2013, webbpublikation

2.1.4. Starka och svaga sidor, potential och hot för trädgårdsodlingen i Finland (SWOT):

Starka sidor

- De nationella näringsrekommendationerna framhäver vegetabiliernas betydelse som en del av en hälsosam kost. Hälsotänkandet när det gäller mat gynnar grönsaker, bär och frukt.
- Konsumenterna och livsmedelsindustrin är intresserade av produkternas ursprung och interna och externa kvalitet samt av produktsäkerheten och -ansvaret.
- Frukt- och grönsaksavdelningarna är av stor betydelse för dagligvaruhandeln.
- Den finländska produktionen är högklassig mätt särskilt enligt inre kvalitetsindikatorer.
- Konsumenterna litar på inhemska trädgårdsprodukter.
- Inhemska produkter innehåller bevisligen mindre mängder bekämpningsmedel än de utländska konkurrenterna.
- Inhemska produkter har ofta en smakfördel jämfört med utländska. Det möjliggörs av klimatrelaterade utgångspunkter och färsk närproduktion.
- Ren jord och ren luft
 - Det finns tillräckligt med vatten och vattenfotavtrycket är litet.
 - Bra kvalitetsystem
 - Användning av förnybara energikällor möjliggör ett mindre koldioxidfotavtryck
 - Produktionen utgår från social hållbarhet
 - Inhemska råvaror är ett valkriterium för många och de är ibland villiga att betala ett tillräckligt pris för dem.

Svaga sidor

- Konsumenterna köper förädlade produkter, vilket gör att råvarornas ursprung inte är helt klart. Detsamma händer i synnerhet på arbetsplatsernas matserveringar och på restauranger.
- Marknadsföringssamarbetet är obetydligt och outvecklat.
- Att samla in information om skördeprognoser och uppskattad skörd och särskilt att använda informationen sker i ringa omfattning. Kontrollen över marknadsbalansen är bristfällig och detta leder till överutbud och sänkt prisnivå.
- Verksamheten är produktionscentrerad, brist på marknadskompetens

- Den inhemska produktionen kan oftast inte konkurrera på exportmarknaden när det gäller prissättningsprinciperna.
- Priset styr köpbeslutet.
- Den begränsade marknaden hindrar delvis företagets strukturförändring och utveckling.
- Företagen inom grönsaksbranschen satsar inte på produktutvecklingen.
- Finansieringsläget är svagt och odlingens ekonomiska lönsamhet är dålig.
- Stora arbetskraftskostnader och tidvis brist på arbetskraft.
- Klimatrelaterade svagheter: kort vegetationsperiod samt behov av lagring på grund av den, brist på ljus på hösten och vintern inom växthusproduktionen. En hög kostnadsnivå på grund av klimatet: dyrt byggande, energikostnader och en relativt låg skördenivå inom frilandsproduktionen.
- Högre beskattning än i konkurrentländerna, hög moms, energibesättning, vilket påverkar åtgången.
- De ungas ovilja att komma in i branschen.
- Att bygga upp varumärken.
- För de flesta produkterna är odlingsarealen för stor, vilket leder till överproduktion. Efterfråge- och utbudstopparna under högsäsong leder till marknadsstörningar och till att producentpriserna faller drastiskt.
- Omvärldens internationalisering skärper konkurrensen på marknaden. EU utvidgas till stora trädgårdsländer med låg kostnadsnivå.
- Detaljhandeln och storköken övergår till mera förädlade vegetabiliska produkter som det produceras mindre av i Finland. Detta leder till att importen av vegetabiliska produkter ökar.
- Importen ökar när vår egen skördesäsong är som bäst. Importen har ökat även under den huvudsakliga skördesäsongen.
- Betydelsen av att produkterna är inhemska minskar när handeln, industrin, storköken eller konsumenterna gör sina inköpsbeslut.
- Befolkningen koncentreras till tillväxtcentrum, närmarknaden försvinner.
- Marknaden fortsätter att centraliseras. Handelns logistiska utveckling - antalet mottagningsställen minskar - bidrar inte till att ta tillvara fördelen med inhemsk färskproduktion. Produkternas transportsträckor har blivit längre.
- Handelns varumärkespolicy försvårar en gynnsam prisutveckling samt profilering på marknaden.

Möjligheter

- Konsumenterna använder trots den goda utvecklingen fortfarande klart mindre grönsaker än vad man gör i många andra länder, men det finns många faktorer som skapar en grund för tillväxt.
- Den högklassiga odlingstekniken har gjort att växthusodlingen av många växter är ekonomiskt och ekologiskt hållbart.
- Marknadsföringssamarbete mellan odlarna
- Arbete för att föra fram produkterna bättre, bl.a. anslående förpackningar
- Produktutveckling kan ge mervärde och förbättra konsumentorienteringen.

- Miljöfrågorna är välskötta i Finland, en fördel vid marknadsföringen
- Produkternas obestridliga hälsoeffekter möjliggör ökad konsumtion.
- Nya, effektiva tekniker för odling av trädgårdsprodukter
- En del av produkterna tål inte att transporteras, vilket innebär en fördel för närproduktionen.
- Den globala klimatförändringen kan relativt sätt förbättra konkurrenskraften hos den finländska trädgårdsproduktionen.
- Digitaliseringen öppnar nya möjligheter i marknadsföringen.

Hot

- Företagarnas stigande medelålder och den växande andelen företagare i pensionsåldern. Företagarnas medelålder är redan över 50 år och stiger snabbt. Den växande osäkerheten om marknaden och de framtida produktionsförutsättningarna riskerar generationsväxlingarna.
- De stigande produktionskostnaderna försämrar lönsamheten, varvid investeringarna minskar och intresset för branschen sjunker.
- Förändringarna i priserna på arbetskraft, energi och produktionsinsatser är relativt snabba.
- Förfalskning av produkternas ursprung snedvrider konkurrensen och försämrar branschens image.
- Urvalet av bekämpningsmedel krymper.
 - Ökad import medför konkurrens.
 - Risken för att växtskadegörare ska sprida sig ökar, vilket också innebär press på att använda bekämpningsmedel; resistenta växtskadegörare
- Handels- och myndigheternas krav ökar och förändras snabbt
- Företagsstrukturen förändras okontrollerat.
- Obetydlig forskning och utveckling av verksamheten
- Ökad gårdsstorlek och risker till följd av det
- Tillgång till utbildad arbetskraft

2.1.5. Trädgårdssektorns utvecklingsutsikter

Konsumtionen av ätbara trädgårdsprodukter har ökat, vilket också följer näringsrekommendationerna och står i linje med ökat välbefinnande hos människorna. I framtiden återspeglas intresset för hälsa allt mer i matval. Andelen grönsaker förväntas bli allt större. Även konsumtionen av bär har ökat. Däremot har konsumtionen av färsk frukt hållits på ungefär samma nivå under det senaste decenniet. Målet är att varje finländare ska äta ett halvt kilo grönsaker per dag.

Konsumenternas värderingar har förändrats och de väntas ändra sig ytterligare i en riktning som gynnar ekologisk produktion. Speciellt unga konsumenter kommer att kräva denna förändring i fortsättningen när det gäller s.k. sedvanligt odlade inhemska produkter. Till den etiska livsmedelsproduktionen hör att maten produceras i närheten av konsumenten. Även lantbruket

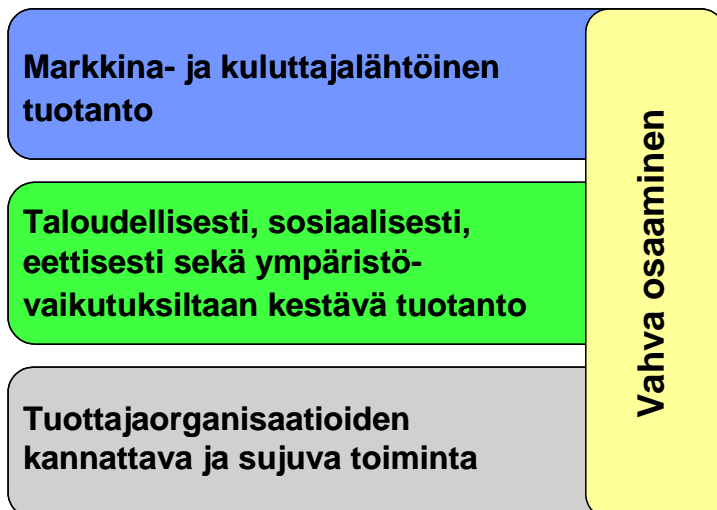
kommer att fokusera på odling av trädgårdsprodukter som motvikt till produktion av foder och kött som belastar miljön mer än växtproduktion.

Även olika matringar och ett ökat intresse för lokal säsonglig mat är uppåtgående trender. Hösten 2017 ska Finland införa ett distributionssystem i skolor för att utdela frukt och grönsaker till skolelever. Detta hoppas man att på lång sikt ska lära ungdomar att äta mer frukt och grönsaker.

Försäljningen av de olika produktgrupperna inom trädgårdsbranschen väntas växa, vilket ökar efterfrågan även på nya produkter. Ökningen beror inte bara på ökad efterfrågan av trädgårdsprodukter utan även på befolkningstillväxten (0,2 % per år) och på att matkulturen blir allt mer internationell.

Globaliseringen och den ökade importen intensifierar konkurrensen som de inhemska producenterna måste delta i. Genom en bättre odlingsteknik kan produktionen bli effektivare och konkurrenskraftigare. När man tänker på livsmedelsförsörjningen är det viktigt att vi utvecklar och bevarar den inhemska produktionen eftersom världsbefolkningen växer, jordens resurser är begränsade och den accelererande klimatförändringen försvagar förutsättningarna för matproduktion i många länder. Finland ska utveckla vidare odlingsmetoder som bromsar upp klimatförändringen.

2.2. Strategi som valts med tanke på starka sidor och potential

Tyngdpunkterna och målen för den nationella strategin är

1. marknads- och konsumentanpassad produktion
2. ekonomiskt, socialt och etiskt samt miljökonsekvensmässigt hållbar produktion
3. producentorganisationernas lönsamma och smidiga verksamhet

Strategins genomgående princip är en stark kompetens.

2.3. Effekten av den föregående nationella strategin

I Finland kommer uppskattningsvis 15 % av den totala frukt- och grönsaksproduktionen från producentorganisationer. Effekterna av producentorganisationernas verksamhetsprogram har utvärderats. En utvärdering om effekterna av strategin och verksamhetsprogrammen gjordes år 2012. Producentorganisationerna utvärderar hur målen uppnås årligen samt enligt verksamhetsprogram. Enligt producentorganisationerna är verksamhetsprogrammets genomslagskraft allmänt taget god.

Den nationella strategin för hållbara verksamhetsprogram för sektorn för frukt och grönsaker har utvärderats i en utvärderingsrapport av den 31 oktober 2012. Rapporten baserar sig på artikel 127 i kommissionens förordning (EU) 543/2011. Rekommendationerna i rapporten har i mån av möjlighet genomförts.

3. Verksamhetsprogrammets mål och gemensamma indikatorer enligt artikel 36.2 c i förordningen (EU) nr 1308/2013

Enligt artikel 27.5 i kommissionens delegerande förordning ska medlemsstaterna i den nationella strategin fastställa en övre gräns för hur stor procentuell andel av driftsfonden som får användas för en enskild åtgärd eller typ av åtgärd. Detta i syfte för att säkerställa balans mellan de olika åtgärderna. Således fastställer man på nationell nivå att en enskild åtgärd i producentorganisationernas verksamhetsprogram kan vara högst 80 procent av den totala budgeten för ett flerårigt verksamhetsprogram.

Verksamhetsprogrammets innehåll enligt artikel 4 i kommissionens genomförandeförordning

1. Verksamhetsprogrammen ska omfatta

- a) en beskrivning av utgångsläget i vilken vid behov används de gemensamma utgångsindikatorer som anges i punkt 5 i bilaga II;
- b) programmets mål med beaktande av produktions- och försäljningsutsikterna samt en utredning av hur man genom programmet strävar efter att främja den nationella strategins mål och hur den motsvarar dem även i fråga om balansen mellan olika insatser; i beskrivningen av målen ska ingå mätbara mål för programmet för att underlätta uppföljningen av programmets framsteg.
- c) de föreslagna åtgärderna, inbegripet åtgärder inom krishantering och krisförebyggande;
- d) programmets längd;
- e) omständigheter som gäller finansieringen, i synnerhet
- beräkningssättet och nivån för betalningsandelar

- finansieringsförfarandet för driftsfonden
- motiveringar till olika avgiftsnivåer
- budget och tidsplan för åtgärderna i programmet för respektive genomförandeår

2. I verksamhetsprogrammen ska uppges

a) i vilken utsträckning de olika åtgärderna kompletterar andra åtgärder och är överensstämmande med dem, inklusive åtgärder som finansieras från unionens övriga fonder eller som är lämpliga för de stöd som beviljas från dem och i synnerhet åtgärder som vidtas inom ramen för säljfrämjande program som är godkända med stöd av förordning (EU) nr 1305/2013 samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014. Beroende på fallet ska man alltid vid behov referera till åtgärder som genomförts i tidigare verksamhetsprogram och att de inte orsakar risk för dubbel finansiering som betalas ur unionens fonder.

Verksamhetsprogrammet ska omfatta minst två av de här målen: (programmet ska dock innehålla ett tillräckligt antal miljöåtgärder)

- produktionsplanering
- förbättring eller bevarande av produktkvaliteten
- ökat värde för den saluförda produkten
- förbättring av saluföringen av produkterna
- produkternas säljfrämjande åtgärder
- forskning och experimentell produktion/förbättring av den tekniska och ekonomiska prestationsförmågan samt främjande av innovationer
- utbildning och insatser för att främja tillgången till rådgivningstjänster/ökad kunskap och mänskliga resurser
- anpassning av produktionen så att den motsvarar efterfrågan särskilt i fråga om kvantitet och kvalitet
- främjande av utsläppandet av medlemmarnas produkter på marknaden
- optimering av produktionskostnaderna och stabilisering av producentpriserna
- främjande av miljöansvaret/för att underlätta uppföljningen rekommenderas att målet delas in i mer detaljerade särskilda mål
 - att bidra till skydd av marker
 - att bevara och skydda miljön
 - att bidra till att bevara och förbättra vattenkvaliteten
 - att bidra till en hållbar användning av vattenresurser
 - att bidra till skydd av livsmiljöer och biologisk mångfald
 - att bidra till landskapsvård
 - att bidra till att motarbeta klimatförändringar på området för produktion och/eller transporter
 - att bidra till att bevara och förbättra luftkvaliteten på området för transporter
 - att minska mängden avfall

Ett verksamhetsprogram ska omfatta minst två miljöinsatser eller så ska minst 10 % av verksamhetsprogrammets utgifter avse miljöinsatser. Att observera är dock att när minst 80 % av producentorganisationens samtliga producentmedlemmar har förbundit sig till samma

miljöförbindelse inom jordbruket räknas denna förbindelse som en miljöinsats. Närmare information om miljöinsatserna finns i bilaga I.

I bilaga II till kommissionens delegerade förordning finns en förteckning över de insatser som inte är stödberättigande i verksamhetsprogrammen. I bilaga III till förordningen ingår även en förteckning över de insatser och utgifter som är stödberättigande i verksamhetsprogrammen.

Producentorganisationerna ska årligen skicka den behöriga myndigheten en rapport, i vilken producentorganisationerna ska meddela:

- hur verksamheten har utvecklats på grund av verksamhetsprogrammet med hjälp av input-, utfalls-, resultat- och effektindikatorer (se exempel nedan)
- vilka problem som har förekommit i samband med genomförandet av verksamhetsprogrammet
- de åtgärder som producentorganisationen vidtar/har vidtagit för att se till att målen uppfylls

I slutrapporterna ska effekten av hela programmet bedömas, samt i vilken mån målen har nåtts, på basis av i synnerhet resultatindikatorerna och till tillämpliga delar även av utfallsindikatorerna.

Den behöriga myndigheten bedömer måluppfyllelsen, effektiviteten och resultaten med hjälp av bl.a. följande mätare (indikatorer):

Input-indikatorer:

- utgifter för anskaffning av anläggningstillgångar, euro
- hyres- och leasingutgifter, euro
- utgifter för ekologisk produktion, euro
- utgifter för integrerad produktion eller bekämpning, euro
- miljöutgifter, euro
- utgifter i anslutning till spårbarhet, euro
- utgifter i anslutning till kvalitetssäkring och analyser, euro
- övriga utgifter, euro

Utfallsindikatorer:

- antalet deltagande gårdar
- antalet genomförda åtgärder
- investeringarnas sammanlagda belopp, euro
- antalet utbildningsdagar för deltagarna
- areal i hektar

Resultatindikatorer:

- förändring i den saluförda produktionens volym, ton
- förändring i den saluförda produktionens värde, euro
- inverkan på produktionskostnaderna, euro/kg
- förändring i produktionsvolym, ton
- antalet nya tekniker/produkter som antagits sedan början av verksamhetsprogrammet
- antalet personer som genomgått utbildning
- förändring i värdet av den saluförda produktionen, antalet producenter eller odlingsarealen

- uppskattad förändring i avfallsmängd per år, ton/salufört ton produkter

Effektindikatorer:

- förändring i den saluförda produktionens värde, euro
- förändring i antalet producentmedlemmar
- förändring av odlingsarealen för produkter som ingår i producentmedlemmarnas produktsortiment, ha

Som jämförelsematerial i utvärderingen av verksamhetsprogrammets effekter används utgångsindikatorer som beskriver programmets utgångsläge:

Utgångsindikatorer: (de punkter som är markerade med asterisk (*) används även i beskrivningen av utgångsläget)

- *värdet av saluförd produktion, euro
- *volymen av saluförd produktion, ton
- *antalet aktiva producentmedlemmar
- *odlingsarealen för produktion som ingår i producentmedlemmarnas produktsortiment, ha
- vederbörandes produktionsvolym, ton
- volymen av vederbörandes saluförda produktion/volymen av saluförd produktion, euro/euro
- antalet personer som genomgått utbildning under de tre senaste åren
- antalet producentmedlemsföretag som använt rådgivningstjänster

3.1 Krav som gäller alla eller flera typer av insatser

Verksamhetsprogrammets miljöinsatser inom sektorn för frukt och grönsaker samt i programmen för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland och på Åland kan i princip vara överlappande, men det är möjligt att få stöd endast från det ena. De administrativa bestämmelserna nedan iakttas för att undvika överlappande finansiering. I verksamhetsprogrammet kan inte intas insatser som får eller som redan har fått något annat EU-stöd eller nationellt stöd. De som ansöker om stöd ska i samband med ansökan försäkra att annat stöd inte har fåtts eller sökts för de insatser för vilka stöd söks.

Landsbygdsverket utför den administrativa granskningen av ansökningarna och kontrollerar från andra tillgängliga register att det inte har betalats annat offentligt stöd för samma åtgärd eller investering. Enligt artikel 27 i kommissionens genomförandeförordning väljs en del av stödansökningarna genom urval för kontroll på plats. Landsbygdsverket genomför sådana kontroller på plats innan stödet betalas ut. Varje verksamhetsprogram kontrolleras minst en gång på plats under genomförandet av verksamhetsprogrammet. Vissa stödbeslut kontrolleras också i efterhand i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013. Kontrollen görs av Tullen.

Behandling av stödansökningar vid Landsbygdsverket:

1. Landsbygdsverket tar emot ansökan, till ansökan har fogats nödvändiga handlingar
2. Landsbygdsverket kontrollerar alla stödansökningar.
3. I fråga om sådana åtgärder för vilka det är möjligt att betala stöd från flera stödprogram, kontrollerar Landsbygdsverket att annat stöd inte har fåtts eller sökts för samma åtgärd.

4. Landsbygdsverket väljer ut genom urval de mål som ska inspekteras på plats och gör kontrollerna.
5. Ifall det inte finns något att anmärka på betalar Landsbygdsverket stödet till den sökande.

3.2 Särskilda uppgifter som ska anges om de typer av insatser som ska bidra till att uppnå de mål som ställs eller avses i artikel 33.1 i förordningen (EU) nr 1308/2013

Enligt artikel 33.1 i förordningen (EU) nr 1308/2013 ska verksamhetsprogrammen inom sektorn för frukt och grönsaker pågå i minst tre och högst fem år. Verksamhetsprogrammen ska ha minst två av de mål som avses i artikel 152.1 c eller två av följande mål:

- a) produktionsplanering, inklusive prognostisering och uppföljning av produktionen och konsumtionen;
- b) förbättring av produkternas kvalitet, oberoende av om det handlar om färska produkter eller förädlade produkter;
- c) ökning av värdet av den saluförda produkten;
- d) främjande av försäljningen av produkterna, oberoende av om det handlar om färska produkter eller förädlade produkter;
- e) miljöåtgärder, i synnerhet med anknytning till vatten, och miljövänliga produktionsmetoder, även ekologiskt jordbruk;
- f) krisförebyggande och krishantering

Åtgärdslista:

Följande lista över insatser och åtgärder är inte fullständig och producentorganisationens förslag till åtgärder som främjar genomförandet av verksamhetsprogrammet tas emot. I samband med varje åtgärdsgrupp anges också exempel på indikatorer (mätare) som används för att utvärdera de vidtagna åtgärderna.

De nationella bestämmelserna som gäller miljöinsatser ingår i bilaga I.

3.2.1 Åtgärder för produktionsstyrning (ny rubrik i bilaga I till genomförandeförordningen: anskaffning av anläggningstillgångar)

Verksamhet	Åtgärder
Främjande av hållbar användning av marken <ul style="list-style-type: none"> - växtföljd - korrekt bearbetning - täckdikning 	kontraktförhandlingar analyser planer observation och uppföljning av kulturtillståndet
Upprätthållande av ett sunt och avkastningsdugligt växtbestånd <ul style="list-style-type: none"> - förebyggande av sjukdomar och skador orsakade av skadegörare - åtgärder som preciserar eller minskar - användningen av 	förnyelse av växtbeståndet analyser planer uppföljningar styrsystem prognos och varningssystem förvärv av anordningar och maskiner (inklusive mikroskop, luppar)

<p>växtskyddsmedel</p> <ul style="list-style-type: none"> - främjande av rättidig och korrekt bekämpning - resistensreducerande åtgärder - åtgärder som främjar optimal användning av näringsämnen - korrekt sortval - korrekt artval - vattenrening 	<p>kalibreringar och test fällor, fångstredskap, limringar, florväv, nät, har-, älgstängsel mekanisk ogräsbekämpning, svedning luftigt växtbestånd (skötselåtgärder) användning av bionedbrytbart material identifieringstjänster</p>
<p>Lönsam och smidig verksamhet</p> <ul style="list-style-type: none"> - effektiv användning av hanterings-, lednings- och informationssystem - en medlemskår som är engagerad i verksamheten - starkt samarbete - ett gemensamt starkt varumärke - kontroll över kostnaderna - de bästa handlingssätten i bruk 	<p>prognostjänster och -system åtgärder för anpassning av produktionen, kontraktsförhandlingar informeringsystem uppföljningssystem kvalitetssystem (inklusive auditeringar, besiktningar och certifieringar) ledningssystem åtgärder som effektiviserar producentorganisationens administration samarbetsförhandlingar och evenemang som stärker samarbetet evenemang rekrytering av nya medlemmar utveckling av den externa kommunikationen (webbsidor, meddelanden, broschyrer, presentationer) uppbyggande av ett varumärke välkändhet samordning av verksamhetsmodeller åtgärder som förbättrar produktionens kostnadseffektivitet utveckling av logistiken benchmarking</p>

Indikatorer:

Som utfallsindikatorer används bl.a. följande faktorer:

- antalet genomförda åtgärder
- antalet deltagande gårdar
- investeringarna sammanlagt, euro

Åtgärdernas effekter utvärderas genom bl.a. följande resultat- och effektindikatorer, dvs. genom att jämföra utgångsläget med det slutliga läget:

- förändring i den saluförda produktionens värde, euro

- förändring i den saluförda produktionens volym, ton
- uppskattad effekt på produktionskostnaderna, euro/kg
-
- förändring i det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar i producentorganisationen
- förändring i den sammanlagda arealen för frukt- och grönsaksproduktion som skördas av medlemmar i producentorganisationen, ha

3.2.2. Övriga insatser

3.2.2.1. Insatser för att förbättra eller bevara produktkvaliteten

Verksamhet	Åtgärder
<p>En kundanpassad konkurrenskraftig produkt</p> <ul style="list-style-type: none"> - produkten är smaklig - produkten är säker (inre kvalitet, spårbarhet, produktionshygien) - produktens kvalitet är ändamålsenlig (kvaliteten motsvarar användningsändamålet, kvaliteten uppfyller kraven) - produktens kvalitet är ändamålsenlig (odlings-och skördeteknik, sortval, behandling genom kedjan, lagring, iordningställande och förpackningar, kontroll över kylkedjan, kedjesamarbete) - produkten möter kundens behov - fördelaktig produktprofilering - produkten är lönsam 	<p>produkt- och förpackningsutvecklingsprojekt</p> <p>analyser, smaktest, hållbarhetstest</p> <p>kundresponsystem</p> <p>kartläggningar av sorter</p> <p>marknadsföring av försökspartier</p> <p>kundevenemang</p> <p>produktpresentationer</p> <p>promotionsmaterial och promotionsevenemang</p> <p>lokalhyror och rekvisita för produktpresentationer</p> <p>kampanjavgifter</p> <p>försäljningsförhandlingar</p> <p>marknadsundersökningar</p> <p>produktion och spridning av material som främjar korrekt behandling och användning av produkten</p> <p>informationshantering och spårbarhetssystem</p> <p>system för kvalitetskontroll</p> <p>satsning på produktionshygien</p> <p>investeringar i maskiner, utrustning och byggnader (inklusive kylanläggningar, sorterare, lager, fuktare, termostater samt andra behandlingsanordningar och lokaler för produkten osv.)</p> <p>humlekupor</p> <p>benchmarking</p> <p>utnyttjande av teknik; smartapparater</p>

Indikatorer:

Som utfallsindikatorer används bl.a. följande faktorer:

- antalet genomförda åtgärder
- antalet deltagande gårdar
- investeringarna sammanlagt, euro

Åtgärdernas effekter utvärderas genom bl.a. följande resultat- och effektindikatorer, dvs. genom att jämföra utgångsläget med det slutliga läget:

- förändring i den saluförda produktionens värde, euro/kg
- förändring i den saluförda produktionens volym, ton
- uppskattad effekt på produktionskostnaderna, euro/kg
- förändring i volymen av den saluförda produktion som överensstämmer med kvalitetssystemets krav, ton
- förändring i det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar i producentorganisationen
- förändring i den sammanlagda arealen för frukt- och grönsaksproduktion som skördas av medlemmar i producentorganisationen, ha

3.2.2.2. Åtgärder för bättre saluföring

Verksamhet	Åtgärder
<p>efterfrågan och utbud möts</p> <ul style="list-style-type: none"> - smidig försäljning - bra produktprofilering på marknaden och på försäljningsställena - utbud och efterfrågan i balans - tillvaratagande av närproduktionsmöjligheterna 	<p>pressmeddelanden produktpresentationer utveckling av användningen av recept och produkter generisk reklamkampanj produktutveckling marknadsföringsavgifter planering och genomförande av säljfrämjande åtgärder promotioner uppbyggande av varumärken utveckling av prissättningen kund-/produktsegmentering kunddatasystem beställnings- och faktureringsystem responssystem försäljningsförhandlingar kundevenemang värnande om kundrelationer (stamkundssystem m.m.) nya marknadskanaler marknadsundersökningar tävlingar och kampanjer som främjar försäljningen eller gör produkten mera känd kommunikation (webbsidor o.d.)</p>

	logistiska lösningar benchmarking miljöförbättring skapande av en image Säljfrämjande åtgärder
--	--

Indikatorer:

Som utfallsindikatorer används bl.a. följande faktorer:

- antalet genomförda åtgärder
- antalet deltagande gårdar
- investeringarna sammanlagt, euro

Åtgärdernas effekter utvärderas genom bl.a. följande resultat- och effektindikatorer, dvs. genom att jämföra utgångsläget med det slutliga läget:

- förändring i den saluförda produktionens värde, euro
- förändring i den saluförda produktionens volym, ton
- uppskattad effekt på produktionskostnaderna, euro/kg
- förändring i det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar i producentorganisationen
- förändring i den sammanlagda arealen för frukt- och grönsaksproduktion som skördas av medlemmar i producentorganisationen, ha

3.2.2.3. Forskning inklusive experimentell produktion

Verksamhet	Åtgärder
De bästa lösningarna tas i bruk <ul style="list-style-type: none"> - inom odlingstekniken - inom energianvändningen - för att minimera miljöolägenheterna - inom kompetensutvecklingen - inom produkthanteringen - inom marknadsföringen - i organisationens verksamhet - vid valet av sorter enligt klimatet och jordmånen 	experimentell verksamhet inklusive arrangemang, material, analyser, uppföljning, anordningar, informationssystem, maskiner och byggnader benchmarking rådgivning utbildning studiebesök

Indikatorer:

Som output-indikatorer används bl.a.:

- antalet genomförda åtgärder
- antalet deltagande gårdar
- investeringarna sammanlagt, euro
- vederbörandes areal i hektar

Åtgärdernas effekter utvärderas genom bl.a. följande resultat- och effektindikatorer, dvs. genom att jämföra utgångsläget med det slutliga läget:

- antalet nya tekniker, processer och/eller produkter som införts sedan början av verksamhetsprogrammet
- förändring i den saluförda produktionens värde, euro
- förändring i det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar i producentorganisationen
- förändring i den sammanlagda arealen för frukt- och grönsaksproduktion som skördas av medlemmar i producentorganisationen, ha

3.2.2.4 Utbildnings- och rådgivningsinsatser

- inklusive utbildning och rådgivning som anknyter till miljöinsatser

Verksamhet	Åtgärder
<p>Främjande av stark kompetens</p> <ul style="list-style-type: none"> - i anslutning till att uppnå verksamhetsprogrammets mål - i anslutning till att uppfylla kraven enligt de nationella bestämmelserna om miljöinsatser 	<p>sammanträden, rådgivning, utbildningsprogram och studieresor informationsutbytesdagar och konferenser inom sektorn för frukt och grönsaker samt för producentorganisationer förrättande och planering av miljösyn förrättande och planering av energibesiktning</p>

Grunden för utbetalning av stöd är bl.a. kostnader för möten, konferenser, rådgivning, utbildningsprogram och studieresor, deltagarnas dagtraktamenten samt rese- och boendekostnader på grundval av verifikat.

Som output-indikatorer används bl.a.:

- antalet genomförda åtgärder
- antalet deltagande gårdar

Åtgärdernas effekter utvärderas genom bl.a. följande resultat- och effektindikatorer, dvs. genom att jämföra utgångsläget med det slutliga läget:

- antalet personer som genomfört hela utbildningsinsatsen/-programmet
- antalet gårdar som använt rådgivningstjänster
- förändring i den saluförda produktionens värde, euro
- förändring i det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar i producentorganisationen
- förändring i den sammanlagda arealen för frukt- och grönsaksproduktion som skördas av medlemmar i producentorganisationen, ha

3.2.2.5. Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering

I Finland kan tillämpas 'skördeförsäkring' enligt artikel 33.3.1 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013. Skördeförsäkring kan tecknas mot skador som nämns i artikel 50 i den delegerade förordningen.

Verksamhet:

Åtgärd:

Försäkring av skörden i händelse av skador orsakade av naturkatastrofer, väderförhållanden växtsjukdomar eller skadedjur

Tecknande av skördeförsäkring

Grunden för betalning av stödet: försäkringspremie.

Som output-indikatorer tillämpas bl.a.:

- antalet genomförda åtgärder
- antalet producentorganisationer som medverkar i åtgärden
- investeringen (försäkringspremierna) sammanlagt, euro

Som resultatindikatorer tillämpas bl.a.:

- den försäkrade riskens totalbelopp, euro

3.2.2.6. Miljöinsatser

Miljöåtgärderna anges i bilaga I (Nationella villkor för miljöinsatser).

3.2.2.7. Övriga insatser

Verksamhet:

- köp av aktier om det bidrar till att uppnå verksamhetsprogrammets mål utom när det är fråga om en ekonomisk investering
- allmänna kostnader, 2 % av de faktiska kostnaderna, dock högst 180 000 euro, av vilket hälften är stöd från gemenskapen och hälften finansieras av producentorganisationen

Som output-indikatorer används bl.a.:

- antalet genomförda insatser
- antalet deltagande gårdar
- investeringarna sammanlagt, euro
- vederbörandes areal i hektar

Åtgärdernas effekter utvärderas genom bl.a. följande resultat- och effektindikatorer, dvs. genom att jämföra utgångsläget med det slutliga läget:

- förändring i den saluförda produktionens värde, euro
- förändring i den saluförda produktionens volym, ton
- uppskattad inverkan på produktionskostnaderna, euro/kg

- förändring i det sammanlagda antalet frukt- och grönsaksproducenter som är aktiva medlemmar i producentorganisationen
- förändring i den sammanlagda arealen för frukt- och grönsaksproduktion som skördas av medlemmar i producentorganisationen, ha

4. Att utse behöriga myndigheter och ansvariga organ

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att rådets och kommissionens förordningar följs i Finland.

Landsbygdsverket svarar för genomförandet av stödprogrammet.

5. Beskrivning av övervaknings- och utvärderingssystemen

I enlighet med bilaga II till kommissionens genomförandeförordning

5.1. I artikel 36.2 d i förordningen (EU) nr 1308/2013 avsedd bedömning av verksamhetsprogrammen och i stycke e avsedda producentorganisationernas rapporteringsskyldigheter

I enlighet med kapitel V avsnitt 2 i kommissionens delegerade förordning.

5.2. Övervakning och utvärdering av den nationella strategin

Övervakning och utvärdering av den nationella strategin görs regelbundet i samarbete mellan producentorganisationerna, intressentgrupperna och Landsbygdsverket samt jord- och skogsbruksministeriet.

Jord- och skogsbruksministeriet ger ett uppdrag till en aktör som lämpar sig för ändamålet för att år 2020 göra den utvärdering som avses i artikel 58.3 i kommissionens delegerade förordning.

BILAGA I

NATIONELLA VILLKOR FÖR MILJÖÅTGÄRDER

Målet med de nationella villkoren för miljöinsatser är att uppmuntra producentorganisationerna att övergå till miljövänligare energikällor och produktionsmetoder. Som grund för målen ligger Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU 2020 om unionens allmänna miljöhandlingsprogram "ett gott liv inom gränserna för jordens resurser (det s.k. sjunde miljöhandlingsprogrammet) samt artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) Nr 1308/2013 artikel 36.1).

Det s.k. sjunde miljöhandlingsprogrammet har följande temaspecifika primära mål:

- 1) ändra unionen till en resurseffektiv, grön och konkurrenskraftig koldioxidsnål ekonomi,

- 2) skydda medborgarna i unionen mot miljötrycket och mot riskerna med anknytning till hälsa och välbefinnande och
- 3) skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital.

Insatsområdena när det gäller de nationella villkoren för miljöåtgärder är desamma som i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland åren 2014–2020:

- åtgärderna för att bromsa upp klimatförändringen och anpassa sig till den effektiviseras och
- naturens mångfald ökar och vattendragens och den för jordbruk använda jordmånens tillstånd förbättras.

Stöd beviljas inte för röjning av skogsmark i syfte att odla frukt och grönsaker.

Allmänna villkor för de miljöinsatser som producentorganisationerna väljer

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) Nr 1308/2013 artikel 33.5 led 1 ska medlemsstaterna säkerställa att

- a) handlingsprogrammen omfattar minst två miljöinsatser eller
- b) minst 10 procent av utgifterna inom verksamhetsprogram avser miljöåtgärder.

I samband med godkännandet av verksamhetsprogrammet meddelar den sökande vilken punkt som tillämpas.

Enligt andra stycket i samma punkt 5 ska miljöåtgärder uppfylla kraven för stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Om minst 80 % av producentmedlemmarna i en producentorganisation omfattas av ett eller flera identiska miljöåtaganden som ingår i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland eller i landsbygdsutvecklingsprogrammet – Åland (artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013) ska, enligt tredje stycket i samma punkt 5, vart och ett av dessa åtaganden anses vara en miljöåtgärd enligt första stycket led a i denna punkt.

Enligt fjärde stycket i samma punkt 5 ska stöd till sådana miljöåtgärder som avses i första stycket i denna punkt täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av sådana åtgärder.

Producentorganisationerna och medlemmarna ska åta sig att genomföra sådana miljöinsatser vilkas **varaktighet** är en faktor som väsentligt påverkar effekten under hela verksamhetsprogramtiden. Om programmet löper över 3–4 år, förutsätts att producentorganisationen fortsätter att genomföra åtgärden även i följande verksamhetsprogram.

När en miljöåtgärd är av investeringskaraktär, betraktas som åtgärdens genomförandetid utöver året för investeringen, även de år under verksamhetsprogrammet som tillåter skattemässiga avskrivningar på investeringen.

I verksamheten ska iakttas gällande bestämmelser (stödvillkor, gödselbestämmelser, växtskyddsbestämmelser och bestämmelser som utfärdats med stöd av avfallslagen). Endast extrakostnader som förorsakas av åtgärder som går längre än de grundläggande kraven i

bestämmelserna kan ersättas, dvs. den godtagbara ersättningen för miljöinsatser är den extrakostnad eller det inkomstbortfall som uppstår när man väljer ett miljövänligt verksamhets sätt.

Om producentorganisationen investerar i en enskild medlems gård ska bestämmelserna i 4 § 2 mom. i statsrådets förordning (522/2013) eller motsvarande nyare bestämmelser följas. Om gårdsvisa investeringar tas in i verksamhetsprogrammet, ska i producentorganisationens regler tas in bestämmelser om återkrav av investeringen eller dess värde om en medlem lämnar organisationen.

För att förhindra överlappande finansiering försäkras sökanden i ansökan att annat stöd inte har fått för de miljöåtgärder som nämns i ansökan (se den nationella strategin punkt 3.1). Dessutom kontrollerar Tullen bokföringen i efterhand. Stöd för åtgärder kan betalas endast i de fall då stöd för dem inte fås någon annanstans ifrån.

Kostnaderna ersätts på grundval av verifikat samt i undantagsfall på grundval av godtagbara kalkyler över inkomstbortfall eller motsvarande. Vissa åtgärder (till exempel energisyn och miljösyn) kräver förhandsgodkännande av Landsbygdsverket för att vara stödberättigande.

Åtgärderna ska rikta sig mot hela producentorganisationen eller en betydande del av den. Producentorganisationen kan exempelvis upphandla material och därefter sälja materialet vidare till producenterna.

Det ska också beaktas att all gällande lagstiftning ska följas även om det inte nämns separat i denna bilaga.

Miljöåtgärder som kan ingå i verksamhetsprogrammet

(enligt artikel 3.1 i kommissionens genomförandeförordning är förteckningen över miljöåtgärder inte uttömmande)

Särskilt mål eller verksamhet	Åtgärdshelhet
Ändra unionen till en resurseffektiv, grön och konkurrenskraftig koldioxidsnål ekonomi	1. Åtgärder som förbättrar energieffektiviteten och användningen av förnybara energikällor
	2. Utnyttjande av koldioxidutsläpp i växthus
	3. Främjande av användningen av biologiskt nedbrytbart material
	4. Avfallshantering och främjande av återanvändning av avfall
	5. Miljövänlig förpackning
Skydda medborgarna i unionen mot miljötrycket och mot riskerna med anknytning till hälsa och välbefinnande	6. Åtgärder som föreslagits utgående från en miljösyn
	7. Åtgärder som är större än de allmänna principerna för integrerad bekämpning

	8. Anläggande av biobäddar
	9. Användning av biologiska bekämpningsorganismer som alternativ till konventionella bekämpningsmetoder
Skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital	10. Preciserad vattenanvändning samt återvinning och tillvaratagande av näringsämnen

Indikatorer för miljöåtgärder:

Som output-indikatorer används bl.a.:

- antalet genomförda insatser
- antalet deltagande gårdar
- investeringarnas sammanlagt, euro
- vederbörandes areal i hektar

Åtgärdernas effekter utvärderas genom bl.a. följande resultat- och effektindikatorer, dvs. genom att jämföra utgångsläget med det slutliga läget:

- uppskattad förändring i årlig totalförbrukning av mineralgödsel per hektar och gödseltyp, kg/ha
- uppskattad förändring i årlig vattenförbrukning per hektar, m³/ha
- uppskattad förändring i årlig energiförbrukning per energi- eller bränsletyp
- uppskattad förändring i avfallsmängd per år (ton per salufört produktionston)
- uppskattad förändring i förbrukning av förpackningar per år (ton per salufört produktionston)

I det följande presenteras miljöinsatserna indelade i enlighet med gemenskapens sjunde miljöhandlingsprogram samt motiveringarna och målen för dem, åtaganden som hänför sig till åtgärderna samt en utredning om grunderna för utbetalning av stöd:

Temaspecifikt primärt mål 1: Ändra unionen till en resurseffektiv, grön och konkurrenskraftig koldioxidnsål ekonomi (Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU artikel 2.1 b)

Åtgärdshelhet 1: Åtgärder som förbättrar energieffektiviteten och användningen av förnybara energikällor

Motivering för verksamheten och allmänna mål:

Inom odlingen och annan verksamhet eftersträvas energieffektivitet och man försöker minska användningen av icke förnybara bränslen. I fråga om denna åtgärd förutsätts det att inom producentorganisationerna eller i ett annat mål för åtgärden utförs en energisyn eller energiplan.

Energisyn är en i enlighet med standarderna genomförd övergripande utredning om användningen av energi och vatten i byggnader och processer samt om alla lönsamma sparmöjligheter.

En energiplan är en lättare utredning än en energisyn om möjligheterna att spara energi på gården eller i fastigheterna som gjorts av en person som är insatt i energifrågor. En energiplan kan fokusera på den planerade åtgärden, men i den bör tas i beaktande på ett mångsidigt sätt även övrig energiförbrukning och -sparande.

Åtgärder som rekommenderas på grundval av energisynen eller -planen kan vara exempelvis upphandling där man som energikälla utnyttjar spillvärme från industrin, solkraft, vindkraft, jordvärme, eller andra förnybara energikällor, eller som förbättrar energieffektiviteten, t.ex. effektivare värmeisolering av produktionslokaler och -konstruktioner (väggar, rör, dörrar osv.) eller t.ex. system för tillvaratagande av kondensvärme. Energibesparingar kan åstadkommas även med t.ex. vindskyddskonstruktioner. Åtgärder som förbättrar energieffektiviteten kan också vara t.ex. installation av värmegardiner och LED-belysning, då de genomförs i form av åtgärder som förbättrar energieffektiviteten (är inte stödberättigande i egenskap av miljöåtgärder i samband med nyinvesteringar eller som extra belysning).

Investeringar i system som producerar energi är stödberättigande i enlighet med artikel 5.3 i kommissionens genomförandeförordning om mängden energi som produceras genom investeringen inte överskrider den mängd som producentorganisationen, dess dotterbolag eller medlemmar (beroende på investeringsobjektet) har tidigare använt årligen på åtgärder som hänför sig till frukter och grönsaker.

Åtaganden:

Stödet är begränsat till förvärv som är motiverade utgående från en energisyn eller energiplan och som bevisligen minskar användningen av fossila bränslen eller sparar energi. En investering ger rätt till stöd om den under investeringens skattemässiga avskrivningstid bidrar till att minska produktionsinsatser eller miljöförorenande utsläpp med minst 15 procent jämfört med tidigare. Genom undantag från detta kan man godkänna en investering som ger en minst sju procent stor minskning under investeringens skattemässiga avskrivningstid jämfört med tidigare, under förutsättning att investeringen åstadkommer åtminstone en ytterligare gynnsam miljöeffekt.

I artikel 3.3 och 3.4 i kommissionens genomförandeförordning finns närmare bestämmelser om sådana investeringars stödberättigande som är gynnsamma för miljön.

Landsbygdsverket ska godkänna åtgärderna i enlighet med synen eller planen på förhand. Godkännande kan ges på grundval av tekniska data om åtgärden.

Varaktigheten av de åtgärder som ökar energieffektiviteten är en väsentlig faktor med tanke på miljön. Användningen av anordningen e.d. som investeringen gäller ska fortsätta minst under dess skattemässiga avskrivningstid.

Grunden för betalning av stödet:

Investeringens förvärvspris samt arbetstimmar i anslutning till förvärv, montering och ibruktagande

Kostnader för energisyn och planer som gjorts utifrån dessa är godtagbara under 3.2.2.5. Utbildnings- och rådgivningsinsatser.

Åtgärdshelhet 2: Utnyttjande av koldioxidutsläpp i växthus

Motivering för verksamheten och allmänna mål:

Luftens koldioxidhalt är en lika viktig tillväxtfaktor som ljus. Luftens normala koldioxidhalt, 340 ppm, räcker ändå inte till för att producera bästa tillväxtresultat. Olika växter behöver i allmänhet 600 - 1 000 ppm koldioxid. När växthusluften tillförs koldioxid ökar skörden av tomat, gurka och sallad med i medeltal 25 - 30 %, men det finns bevis på även större siffror. Genom att utnyttja koldioxidutsläpp kan man se till att produktionen av gas som använts för koldioxidgödsling belastar miljön så litet som möjligt.

Åtaganden:

Åtgärder som stöds är de kostnader som uppstår då man övergår till att använda industrins avfallskoldioxid eller den koldioxid som uppstår vid förbränning av biobränsle, gasol eller naturgas för uppvärmning för koldioxidgödsling. Åtgärden kan vara t.ex. förvärv av en naturgas eller biobränsle driven gasmotor, som producerar el, värme och koldioxid samtidigt.

Grunden för betalning av stödet:

Investerings förvärvspris, samt arbetstimmar i anslutning till förvärv, montering och ibruktagande

Åtgärdshelhet 3. Främjande av användningen av biologiskt nedbrytbart material

Motivering för verksamheten och allmänna mål:

Inom ogräsbekämpningen är syftet med användningen av biologiskt nedbrytbart material att minska behandlingarna med bekämpningsmedel och erosionen. Också bevattningsbehovet minskar och samtidigt den mängd näringsämnen som spolats ut i vattendrag och grundvattnet. Biologiskt nedbrytbart täckningsmaterial behöver inte samlas bort, vilket minskar arbetsbördan. Spridning och annan behandling av vissa biologiskt nedbrytbara material har i praktiken visat sig vara något långsammare än motsvarande icke biologiskt nedbrytbara material som tål slitage bättre (t.ex. den tjockare väven i biologiskt nedbrytbara stödsnören jämfört med icke biologiskt nedbrytbara stödsnören betyder att det är mindre garn i rullarna och sålunda måste man byta rulle oftare).

I växthus kan man i stället för mineralull använda ett organiskt växtunderlag, t.ex. torv.

Åtaganden:

Producentorganisationen skaffar biologiskt nedbrytbart material och säljer vidare till medlemmarna.

Grunden för betalning av stödet:

Kostnadsskillnaden mellan biologiskt nedbrytbart material och icke biologiskt nedbrytbart material är stödberättigande. I kostnadsskillnadskalkylen beaktas eventuella extra arbetskostnader för att behandlingen av biologiskt nedbrytbart material är långsammare och på motsvarande sätt eventuella besparingar i arbetskostnader för att vissa arbetsmoment uteblir.

Åtgärdshelhet 4. Avfallshantering och främjande av återanvändning av avfall

Motivering för verksamheten och allmänna mål:

De växande avfallsmängderna utgör en belastning för miljön som effektivt kan minskas genom att minska mängden avfall som uppkommer och ordna ändamålsenlig återvinning och övrigt utnyttjande av avfallet som uppkommer. Inom sektorn för grönsaker uppkommer olika slags avfall vid rengöring, sortering och handelsanpassning av produkterna. Vid behandlingen av grönsaker uppkommer olika typer av växtbaserat avfall, defekta produkter, skal- och blastavfall och övrigt växtavfall. Vid behandling av rot- och stamknölar samt krukväxter uppstår även jordavfall och avloppsvatten. Förpackning och transport av produkter till försäljning ger upphov till olika slags förpackningsavfall i de olika faserna av transportkedjan på väg från gården till affärens grönsaksavdelning.

Uppkomsten av avfall varierar enligt produktionssäsongerna under de olika årstiderna och är ofta störst under skördeperioden längs produktionskedjan.

Allmänt taget ska avfallet hanteras genom en effektivisering av återanvändning och återvinning och annat utnyttjande i enlighet med företrädesordningen enligt avfallslagen (646/2011).

Inom sektorn för grönsaker kan behandlingen av avfallsflöden som uppfyller behandlingskraven förbättras stegvis och enligt avfallsflöden på ett sådant sätt att man tar i bruk förbehandlingsmetoder som tar i beaktande särdragen hos de olika avfallsflödena och ansamlingarna, exempelvis process-, förpacknings- och transportteknologi, som dels kan bidra till att förbättra avfallshanteringen, dels bidra till förutsättningarna för produktion av och handel med grönsaksprodukter.

Åtaganden:

Mängden avfall som uppkommer kan minskas genom olika åtgärder. Till exempel frukt och grönsaker som inte duger till försäljning kan skänkas till välgörenhet eller som foder och förpackningar kan användas på nytt.

Vid hanteringen av avfall ska man försöka sortera dem så miljövänligt som möjligt så att avfallsfraktionernas kvalitet är bra och gör det möjligt att utnyttja avfallet på ett ändamålsenligt sätt. Avfall kan utnyttjas som material (återvinning) eller som energi. Endast tillräckliga åtgärder i enlighet med avfallslagen som överskrider minimikraven kan ersättas.

Placering av biologiskt nedbrytbart eller övrigt organiskt avfall på avstjälningsplatsen är förbjuden från och med början av år 2016. Dylikt avfall ska således i första hand återvinnas (t.ex. kompostering, rötning) eller i andra hand utnyttjas som energi vid anläggningar som uppfyller kraven enligt lagstiftningen.

Avfallssortering, förbättrande av avfallsfraktionernas kvalitet eller återvinning ska minska den mängd blandavfall som förs till förbränning. Även mängden organiskt material som hamnar i avlopps nätet och mängden avloppsvatten från näringsbelastningen kan avsevärt minskas.

Åtgärdens varaktighet och systematik hör till de faktorer som väsentligt påverkar dess miljöeffektivitet. Effektiviserad sortering av avfallsfraktionerna och leverans av avfallsfraktionerna till ändamålsenlig återvinning, utnyttjande eller övrig behandling, som lämpar sig för avfallsfraktionerna, ska fortgå i minst 5 år, dock utan att hindra systematisk förbättring av processen eller åtgärden så att den blir mer omfattande eller effektivare styrning till återvinning.

Grunden för betalning av stödet:

Åtgärder som ersätts kan t.ex. vara grundande av företagets egen central för avfallssortering, upprätthållande av den och anknytande upphandlingar såsom uppföljning och systematisk utveckling av avfallsstationens verksamhet, samt anskaffning av utrustning för utnyttjandet av olika avfallsfraktioner och utredningsarbete. I kostnadsersättningskalkylen beaktas de besparingar som uppstår i avfallshanteringsavgifterna. Till de stöddugliga åtgärderna hör också förbättrad förbehandling av avloppsvatten från sorterings- och förpackningshallen och lokalbehandling, exempelvis vattnet leds till rening i rotbädd. Projekt för förbättring av återvinningsandelen och kvaliteten hos avfall som styrs till återvinning skulle utgöra stödberättigande åtgärder. De skulle hänföra sig etappvis till företagets eller verksamhetens samtliga avfallsflöden och slutligen till allt avfall. Dessutom kan åtgärder som ersätts vara t.ex. åtgärder som hänför sig till kompostering av växtavfall, plantor eller växtunderlag eller åtgärder som hänför sig till övrig verksamhet och som främjar möjligheten att återanvända eller genom vilka det är möjligt att minska näringsutsläppens eventuella punktlaster av materialen i fråga."

Åtgärdshelhet 5. Miljövänligt förpackande

Motivering för verksamheten och allmänna mål

Genom att återanvända förpackningar samt använda återvinningsmaterial sparar man på icke förnybara naturresurser och minskar mängden förpackningsavfall.

Åtaganden:

Följande åtgärder kan beviljas stöd om kostnaderna för dem är större än de lagstadgade grundläggande kraven: användning av miljövänligt material, användning av lådor som kan användas på nytt och användning av återvunna material. De åtgärder som stöds ska leda till en nettonytta för miljön.

Köp- eller hyreskvitton för återanvändbara lådor är inte stöddugliga.

Grunden för betalning av stödet:

Stöd kan betalas för de faktiska kostnader som har orsakats av insamling, sortering, rengöring osv. av återanvändbara lådor eller förpackningsmaterial, inklusive anskaffningspriserna för investeringar som anknyter till dessa. Producentorganisationen ska i ansökan påvisa den extrakostnad eller det inkomstbortfall som valet av det miljövänliga alternativet orsakar. I kalkylen ska också beaktas de besparingar som uppkommit.

Temaspecifikt primärt mål 2: Skydda medborgarna i unionen mot miljötrycket och mot riskerna som hotar hälsa och välbefinnande (Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU artikel 2.1 c).

Åtgärdshelhet 6. Att införa miljöstyrningssystem eller förrätta miljösyn

Motivering för verksamheten och allmänna mål:

Företagsverksamhetens miljökonsekvenser kan rikta sig mot naturen, människornas hälsa och levnadsförhållanden. Till dem hör bl.a. utsläpp, föroreningar och miljöförändringar. Miljökonsekvenser kan förutom på mänsklig verksamhet även bero på naturfenomen. Ett miljöstyrningssystem eller en miljösyn säkerställer att företagets miljöledningssystem fortlöpande är lämpligt, tillräckligt och effektivt samt påvisar systemets utvecklingsbehov.

Producentorganisationerna uppmuntras att låta bygga upp ett miljöstyrningssystem eller låta förrätta en miljösyn som ska göra producentorganisationen medveten om sina egna miljöverknings och behoven av att utveckla den egna miljöledningen. Målet är att producentorganisationen utvecklar verksamheten så att miljöbelastningen minskar. Före miljöstyrningssystemet eller miljösynen ska den som förrättar synen godkännas av Landsbygdsverket.

Åtaganden:

De åtgärder som stöds är uppbyggande av ett miljöstyrningssystem eller förrättande av en miljösyn samt de åtgärder som noteras i samband med dem. De måste uppfylla de minimikrav som Landsbygdsverket ställer. På grundval av synen plockas de väsentliga utvecklingsbehoven fram och de utvecklingsåtgärder som föreslagits utgående från dem. Åtgärder som rekommenderas på grundval av miljösyn kan vara t.ex. anskaffning och ibruktagande av partikelfilter. Åtgärdens varaktighet är en väsentlig faktor med avseende på miljöverknings och därför måste investeringar e.d. fortsätta att användas minst 5 år.

Grunden för betalning av stödet:

Uppbyggande av ett miljöstyrningssystem eller förrättande av en miljösyn och de åtgärder som noteras i samband med dem. Investeringarnas förvärvspris, samt kostnaderna i anslutning till förvärv, montering och ibruktagande.

Åtgärdshelhet 7. Åtgärder som är mer omfattande än de allmänna principerna för integrerat växtskydd

Motivering för verksamheten och allmänna mål

Enligt 6 § i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011) ska de allmänna principerna för integrerad bekämpning iakttas när växtskyddsmedel används yrkesmässigt. Med integrerat växtskydd avses enligt 4 § 1 mom. 7 punkten i samma lag användning av växtskyddsmedel på ett sätt som är ekonomiskt och ekologiskt hållbart och som minskar riskerna för människors hälsa och miljön.

Närmare bestämmelser om integrerat växtskydd ges i bilagan till jord- och skogsbruksministeriets förordning nr 7/2012 om de allmänna principerna för integrerat växtskydd. De allmänna principerna har delats in i sex delar: proaktiva odlingstekniska växtskydds- och utrotningsalternativ, uppföljning av växtskadegörare, beslut om växtskyddsåtgärd, andra än kemiska växtskyddsmetoder, begränsning av användningen av växtskyddsmedel och av växtskyddsåtgärderna samt förebyggande av resistens och granskning av resultatet av växtskyddsåtgärderna.

Med åtgärder som är mer omfattande än de allmänna principerna för integrerat växtskydd avses odlingsväxtspecifika anvisningar för integrerat växtskydd och de åtgärder som ingår i dem inklusive användningen av biologiska bekämpningsorganismer inom frilandsodling. Genom åtgärder som är mer omfattande än de allmänna principerna för integrerat växtskydd strävar man efter att bättre utnyttja de odlingsväxtspecifika åtgärderna jämfört med den grundläggande nivån enligt nämnda förordning. Det bör observeras att de ovan nämnda hänvisningarna till lagstiftningen hänför sig till vid tidpunkten gällande lagstiftning. Om lagstiftningen ändras, ska alltid den vid tidpunkten gällande lagstiftningen iakttas.

Åtaganden

Alla producenterna inom producentorganisationen ska beträffande hela sin produktion eller beträffande vissa växter som odlas övergå till mera omfattande åtgärder än de allmänna principerna för integrerat växtskydd, dvs. till att följa den odlingsväxtspecifika anvisningen/de odlingsväxtspecifika anvisningarna. I samband med inspektionen ska man kunna skriftligen visa vilka åtgärder som har vidtagits. Åtgärdens varaktighet är en faktor som väsentligt påverkar dess effektivitet. Dessa åtgärder ska utföras i minst 5 år.

Grunden för betalning av stödet

Genomförande av åtgärder som är mer omfattande än de allmänna principerna för integrerat växtskydd inverkar inte höjande på produktpriset då det inte är möjligt att bevisa att det kan uppstå kostnadsbesparingar.

Stöd kan betalas för extra kostnader för genomförandet av åtgärder som är mer omfattande än de allmänna principerna för integrerat växtskydd. Extra kostnader uppkommer för växtskydd som utförs i enlighet med de odlingsväxtspecifika anvisningarna och för de olika åtgärderna som ingår i det. Stöd kan betalas i motiverade fall för enskilda åtgärder som är mer omfattande än principerna för integrerat växtskydd.

Naturresursinstitutet fastställer procentsatserna för ersättning av miljöåtgärder (fast standardiserad mängd som avses i artikel 31.2 i kommissionens delegerade förordning). Naturresursinstitutet är en oberoende forsknings- och expertorganisation, som arbetar för att främja en hållbar användning av naturresurser och bioekonomin. Syftet med införandet av procentsatserna för ersättning är att förenkla stödsystemet och öka dess transparens.

Åtgärder för integrerat växtskydd i enlighet med de odlingsväxtspecifika anvisningarna medför extra kostnader. Sådana är till exempel extra arbete som orsakas av planering och utarbetande av odlingsväxtspecifika anvisningar, inläring av och utbildning i odlingsväxtspecifika IPM-förfaranden, planering av odlingsväxtspecifikt integrerat växtskydd, anskaffning av nödvändiga kontrollinstrument, anlåtande av experter samt för växtspecifik uppföljning.

Enligt Naturresursinstitutet är andelen stödberättigande kostnader inom frilandsodling 77 % av de faktiska kostnaderna för mer omfattande åtgärder än de allmänna principerna för växtspecifikt integrerat växtskydd som producentorganisationen framför. Kalkylen för en procentsats för ersättning har gjorts för gårdar som idkar frilandsproduktion och tillämpar mer omfattande odlingsväxtspecifika åtgärder än de allmänna principerna för integrerat växtskydd. Gårdsmodellen som tillämpas i kalkylen är en gård med genomsnittlig areal som producerar frilandsprodukter. I gårdsmodellen har beräknats kostnaden (A) som orsakas av genomförandet av odlingsväxtspecifika åtgärder som godkänts i handlingsprogrammet. Från denna har dragits av bekämpningskostnaden för en gårdsmodell i samma storlek som tillämpar de allmänna principerna för integrerad produktion (B). Efter detta har andelen stödberättigande kostnader fastställts enligt följande formel: $(A-B)/A$, vilket ger en ersättningsprocent på 77.

Enligt artikel 31.2 i kommissionens delegerade förordning ska en medlemsstat kontrollera de fasta standardmängderna minst vart femte år.

Åtgärdshelhet 8. Anläggande av biobäddar

Motivering för verksamheten och allmänna mål

Biobädd är en modern och miljövänlig lösning som påfyllnings- och tvättplats för sprutan.

Biobädden samlar, lagrar och sönderdelar de växtskyddsmedel som stänker på marken när sprutan tvättas och fylls på.

Åtaganden:

Innan biobädden anläggs ska Landsbygdsverket godkänna byggnadsplanen och kostnadsförslaget.

Grunden för betalning av stödet:

Biobäddens planerings- och byggkostnader, inklusive expertarvoden, material, arbets- och maskinarbetskostnader

Åtgärdshelhet 9. Användning av biologisk bekämpning som alternativ till konventionella bekämpningsmetoder

Motivering för verksamheten och allmänna mål:

För att främja ekologiskt och ekonomiskt hållbart växtskydd uppmuntras producentorganisationerna att gynna odlingsväxtspecifikt biologiskt växtskydd i stället för konventionella bekämpningsmetoder. Biologisk bekämpning är bekämpning av skadedjur, växtsjukdomar och av ogräs, som grundar sig på användning av andra organismer i stället för kemiska bekämpningsmedel.

Åtaganden

Bekämpningsorganismer sprids i växtbeståndet där de förökar sig genom att jaga skadegörare. De lever kvar i växtbeståndet under hela vegetationsperioden, eftersom också en del av skadegörarna blir kvar i växtbeståndet. Mikrobiologiska preparat som orsakar sjukdomar hos spinnkvalster och insekter används på samma sätt som växtskyddsmedel. Preparat som innehåller antagonister till växtsjukdomar och som blandas i växtunderlaget används preventivt genom att man helst ska behandla växtunderlaget redan i samband med plantering. Andra metoder är t.ex. semiokemikalier, dvs. doftämnen (bl.a. insekternas könsferomoner), som påverkar växtskadegörarnas beteende.

Grunden för betalning av stödet

Kostnadsskillnaden mellan det konventionella och det biologiska alternativet är stödberättigande. Biologisk bekämpning höjer inte priset på växthusgrönsaker, varvid det inte går att bevisa att det uppstått besparingar.

Naturresursinstitutet fastställer procentsatserna för ersättning av miljöåtgärder (fast standardiserad mängd som avses i artikel 31.2 i kommissionens delegerade förordning). Naturresursinstitutet är en oberoende forsknings- och expertorganisation som arbetar för att främja en hållbar användning av naturresurser och bioekonomin. Syftet med införandet av procentsatserna för ersättning är att förenkla stödsystemet och öka dess transparens.

Enligt Naturresursinstitutet är andelen stödberättigande kostnader 93 % av de faktiska kostnaderna för anskaffning av biologiska bekämpningsorganismer och biologiska bekämpningsmedel som producentorganisationen framför. Det stöd som betalas täcker även de extra arbetskostnaderna för användning av biologiska bekämpningsorganismer som har beaktats indirekt vid beräkning av procentsatsen för ersättning.

Stödkalkyler har gjorts för växthustomater och växthusgurkor. I kalkylerna har använts fyra gårdsmodeller: gård som producerar växthustomater med hjälp av naturligt ljus, gård som producerar växthustomater med hjälp av artificiellt ljus, gård som producerar växthusgurka med

hjälp av naturligt ljus, gård som producerar växthusgurka med hjälp av artificiellt ljus. På respektive exempelgård har först beräknats storleken på de kostnader som godkänts för verksamhetsprogrammet genom att dra av från totalkostnaderna för biologisk bekämpning (anskaffningskostnader+arbetskostnader för bekämpningsorganismer och biologiska växtskyddsmedel) totalkostnaderna för konventionell bekämpning (anskaffningskostnader + arbetskostnader för konventionella växtskyddsmedel). Efter detta har för respektive gård fastställts storleken på procentsatsen för ersättning på ett sådant sätt att procentandelen som ersätts för anskaffningskostnaderna för bekämpningsorganismer och biologiska växtskyddsmedel är lika stor som storleken på kostnaderna som godkänts för handlingsprogrammet. Härvid täcks även kostnaderna för extra arbete för biologisk bekämpning utan att producentorganisationen behöver anmäla dem separat. Avslutningsvis har de procentsatser för ersättning som erhållits viktats med andelarna av växthusarealerna på riksnivå i syfte att få en ersättningsprocent som ska tillämpas på alla grönsaker som odlas i växthus.

Enligt artikel 31.2 i kommissionens delegerade förordning ska en medlemsstat kontrollera de fasta standardmängderna minst vart femte år.

Temaspecifikt primärt mål 3: Skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital (Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU artikel 2.1 a)

Under de senaste årtiondena har landsbygdslandskapet blivit ensidigare och naturens mångfald har minskat. Produktionen har blivit ensidigare och produktionsteknikerna har förenhetligats och till följd av detta har antalet växtarter som odlas på gårdarnas minskat. I Finland utgör den jordbruksmark som är i användning bara 8,9 % av hela landets areal, så varje åker och betesmark är värdefull för landsbygdslandskapet.

I Finland gäller flera olika stödformer för att främja jordbrukets miljöskydd inom primärproduktionen. Tyngdpunkten i åtgärderna ligger på vattenvård, men det är också viktigt att främja naturens mångfald. Dessa åtgärder utgör en del av systemet med miljöstöd för jordbruket. Förutom olika stödformer hänför sig också flera lagbestämda förpliktelser till företagsverksamheten med vilkas hjälp man försöker säkerställa jordbruks- och trädgårdsproduktionens miljöansvar.

Utgående från det ovan konstaterade har man beslutat att i de nationella villkoren föreslås inga nya åtgärder utöver de stödformer som redan gäller i Finland (*se bilaga II*).

Åtgärdshelhet 10. Preciserad vattenanvändning samt återvinning och tillvaratagande av näringsämnen

Motivering för verksamheten och allmänna mål:

I Finland föranleds bevattningsbehov i första hand av brist på regn på försommaren samt av behov av frostbekämpning i fråga om vissa växter. Den expanderande odlingen av specialväxter har ökat behovet av bevattning och klimatförändringen inverkar sannolikt i samma riktning. Tillräcklig tillgång till vatten för växterna är en grundläggande faktor när man försöker närma sig skördepotentialen.

Preciserad bevattning förbättrar markens vattenhushållning samt minskar bortspolningen av vatten och gödselmedel samt erosionen. Rätt fuktighetsbalans hos jorden främjar mikroorganismernas välmående, förbättrar rotsystemets förmåga att utnyttja näringsämnen i jorden och påskyndar nedbrytningen av bekämpningsmedel till föreningar som är ofarliga för miljön. Återanvändning och rening av gödslings- och bevattningsvatten minskar behovet av vatten.

Åtaganden:

Stödberättigande investeringar är t.ex. ibruktagande av droppbevattning, övergång till sluten vattencirkulation och återvinning och ibruktagande av bevattningsvatten samt återvinning och tillvaratagande av näringsämnen i växthus. Stödberättigande är sådana investeringar i anordningar som kan påvisas att minska användningen av vatten. Stödberättigande är även sådana investeringar i anordningar som kan användas för att återanvända och återvinna näringsämnen i växthus.

Enligt artikel 4.3 i kommissionens genomförandeförordning ska investeringar, vars syfte är att minska användningen av vatten:

- a) leda till en minskning med minst 5 procent av vattenförbrukningen i droppbevattningssystem eller motsvarande system jämfört med förbrukningen som föregick investeringen, och
- b) resultatet får inte vara en nettoökning av den bevattnade arealen, med undantag om totalkonsumtionen av bevattningsvatten för hela gården, inklusive arealökningen, inte är större än den genomsnittliga vattenkonsumtionen under de fem åren före investeringen.

Stöddugliga åtgärder är också preciserad bestämning av bevattningsbehovet. Förutsättningar för stöd är fortlöpande övervakning av fuktigheten hos växtunderlaget med fuktighetsmätare, skiftesvisa anteckningar om fuktighetsobservationer och bevattningsåtgärder.

Grunden för betalning av stödet:

Investeringens förvävspris, kostnader i anslutning till förvärv, montering och ibruktagande. Fuktighetsövervakningens arbetstimmar och kostnaderna för anskaffning av fuktighetsmätare.

Indikatorer för miljöåtgärder:

Syftet med indikatorerna är att de ska berätta om de valda miljöinsatsernas inverkan. De ska täcka utgångsläget när programmet börjar och situationen i slutet av det och påvisa skillnaden mellan dem.

Den information som krävs omfattar (förteckningen är inte uttömmande):

- antalet vidtagna miljöåtgärder
- antalet företag som deltagit i någon åtgärd
- investeringarnas värde
- den areal som åtgärden hänförs till

Bilaga II

Gällande stödformer i syfte att främja jordbrukets miljöskydd:

Miljöersättning som en del av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014–2020.

Målet för miljöersättningens miljöförbindelser är att minska miljöbelastningen av jordbruket genom systematisk odling samt genom att balansera användningen av näringsämnen. Balanserad användning av näringsämnen omfattar en femårig växtföljdsplan, en odlingsplan som uppgörs årligen, bördighetsundersökningar vart femte år, skiftesvisa anteckningar, kvalitetstest av åkermarken en gång under förbindelseperioden samt en skyddsremsa på basskiften som gränsar till vattendrag. Miljöersättningen förutsätter att trädgårdsprodukter odlas på en areal som är minst en hektar stor och att odlaren förbinder sig till villkoren för en period på fem år.

lakttagandet av minimikraven som gäller användningen av gödselmedel och växtskydd samt uppfyllandet av de kompletterande villkoren och kravet om att bevara jordbruksmark berättigar inte till ersättningar, men de är, vid sidan av de kompletterande villkoren, en förutsättning för miljöersättning. För att få miljöersättning förbinder sig producenten även till en obligatorisk, en dag lång utbildning eller att utföra en tentamen på webben under de två första förbindelseåren. Jordbruksjord ska hållas i sådant skick att den lämpar sig som vall eller för odling med sedvanlig jordbrukssed.

Målet med de valbara skiftesspecifika insatserna är åtgärder på åkermark som främjar vattenskyddet och markens struktur, minskar växthusgasutsläpp och/eller främjar åkernaturens mångfald. För att erhålla miljöersättning krävs det att stödmottagaren väljer en eller flera skiftesspecifika åtgärder, som genomförs under förbindelseperioden dock med beaktande av de högsta ersättningsnivåer som presenteras i bilaga II till förordning (EU) Nr 1305/2013. Principerna för fördelningen av skiftesspecifika åtgärder omfattar placering av flytgödsel i åkern återvinning av näringsämnen, organiskt material, hantering av avrinningsvatten miljövårdsvallar, växttäckning på åkrarna vintertid, täckmaterial på trädgårdsväxter och utsädespotatis, åkernaturens mångfald samt alternativa växtskyddsmetoder för trädgårdsväxter.

För odlingsareal för trädgårdsväxter kan endast väljas en insats som gäller trädgårdsväxter (användning av organiskt täckmaterial på trädgårdsväxter och utsädespotatis eller alternativa växtskyddsmetoder för trädgårdsväxter.). Alternativt växtskydd för trädgårdsväxter är preparat med makroorganismer, växttunnlar och mikrobiologiskt växtskyddsmedel som sprids av bin (metodgrupp 1). Även skadeinsektsnät, mekaniskt bredbara mikrobiologiska växtskyddsmedel samt en harv som identifierar bekämpning av ogräs eller en traktordriven brännare är lämpliga alternativa växtskyddsmetoder (metodgrupp 2). Makroorganismpreparaten, biarterna och -produkterna samt de mikrobiologiska växtskyddsmedlen ska vara godkända för användning i Finland

Beloppet ersättningar/ha:

Balanserad användning av näringsämnen

54 euro åkerodlingsväxter, 200 euro trädgårdsväxter

Skiftesspecifika åtgärder som betalas enligt arealen som uppgetts

Placering av flytgödsel i åker 40 euro

Återvinning av näringsämnen och organiska ämnen 40 euro

Hantering av avrinningsvatten

vård av regleringstäckdiken 70 euro

reglerbar underbevattning och återanvändning av avrinningsvatten 250 euro

Miljövårdsvallar

skyddszonsvallar i styrningsområde 500 €, i annat område 450 euro

fleråriga miljövallar 50 euro

naturenligt vårdade åkervallar 120 € i styrningsområde, i annat område 100 euro

Växttäckning på åkrarna vintertid

20 % av gårdens förbindelseareal 4 euro

40 % av gårdens förbindelseareal i styrningsområde 18 euro, i annat område 9 euro

60 % av gårdens förbindelseareal 36 euro i styrningsområde, i annat område 11 euro

80 % av gårdens förbindelseareal 54 euro i styrningsområde

Användning av organiska täckväxter på trädgårdsväxter och utsädespotatis

300 euro för ettåriga trädgårdsväxter, 500 euro för fleråriga trädgårdsväxter

Åkernaturens mångfald

gröngödslingsvallar 54 euro

fånggrödor 100 euro

saneringsgrödor 300 euro

flerfaldsåkrar 300 euro

Alternativt växtskydd för trädgårdsväxter

metodgrupp 1: 500 euro

metodgrupp 2: 350 euro